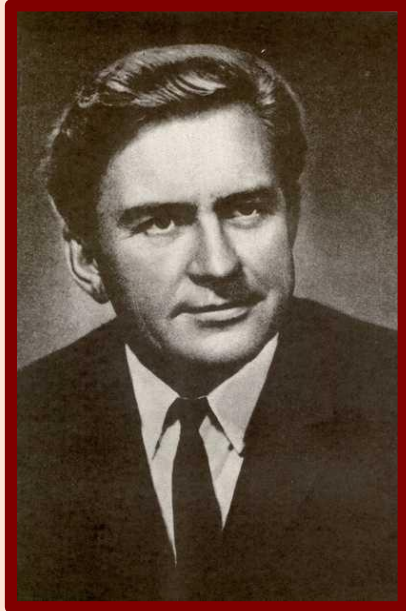

«Честь мені дорожча»

**25 листопада 100 років від дня
народження українського письменника**

Юрія Бедзика
(1925-2008)

«Отож, ми не можемо порушувати космічних законів. Не сміємо дерзати на більше, ніж нестримна хода потоку матерії. Не повинні забувати, що Україна в цій ході суворо простує своїм шляхом, виборюючи свою свободу, свою державність, своє право на життя. І водночас мусимо нести в собі відчуття, дароване нам великим космічним розумом, знаючи, що все живе на планеті — від найпростішого

ембріону до президента держави — частка всесвітньої гармонії, котру не дано порушувати нікому»

Ю. Бедзик. 3 передмови до книги «Любов, президент і парадигма космосу» (2002)

Народився **Юрій Бедзик** в сім'ї письменника. Під час Другої світової війни родина евакуювалася до Казахстану (1941). У червні 1942 вступив до Московського авіаційного інституту імені С. Орджонікідзе. У грудні 1942 став курсантом військового училища. З лютого 1943 — в армії, служив у лавах 1-го Українського фронту.

Після демобілізації закінчив (1949) факультет міжнародних відносин Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка (тепер Інститут міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка), згодом — аспірантуру університету (кафедра міжнародно-публічного права). Працював за кордоном, згодом викладав у Київському державному університеті імені Т. Г. Шевченка. Публікував у пресі літературно-критичні та публіцистичні статті, зокрема міжнародно-політичної тематики.

З 1953 — на редакційно-видавничій роботі. Працював заступником відповідального редактора у «Літературній газеті» (1961–1963; тепер «Літературна Україна»), у видавництві «Радянський письменник» (тепер «Український письменник»).

Головний редактор Київської кіностудії художніх фільмів імені О. Довженка (1969–1972; тепер Національна кіностудія художніх фільмів імені Олександра Довженка). Член Спілки письменників СРСР (з 1957). Секретар Київської спілки письменників України, заступник голови Конгресу літераторів України. Голова правління Українського фонду миру (1978–1998). Член головної редакційної колегії Книги пам'яті України (з 1992).

Мешкав у м. Києві, з 1988 — у селищі Ворзелі (тепер Бучанського району Київської області).

Похований на Байковому кладовищі.

У літературі дебютував як поет, опублікував вірші в армійській газеті. Друкуватися як прозаїк почав з 1954. Написав понад 40 книг у різних жанрах, сценаріїв і п'єс, поставлених театрами.

Перша книга — збірка оповідань «Поруч з тобою» (1956). Проблема суспільного та гуманістичного обов'язку працівників науки присвячено роман «Альма-матер» (1964) і повість «Над планетою — “Левіафан”» (1965). Події Другої світової війни та армійське життя стали темами романів «Полки ідуть на переправу» (1959), «Честь мені дорожча» (1967), «Чорний лабіринт» (1991), збірки прози «Вас чекають, тридцятий»

(1986), «Дуель. Капітан і Марта» (1989). У романах «Блакить» (1973), «Розкрилля» (1974), «Поверх-42» (1977), «Довге повернення» (1981) зображено життя і працю робітників.

Міжнародна проблематика — у центрі роману «Кожна хвилина життя» (1984), п'єси «Врятуйте доктора Рейча!» (1986).

У співавторстві з О. Бердником написав гостросюжетну науково-фантастичну повість «Людина без серця» (1957), присвячену трансплантації людського серця. Це було науковим передбаченням (уперше пересадка серця здійснена 1967).

У пригодницькій повісті «Великий день інків» (1989) розповідається про радянську наукову експедиція в одну з південноамериканських країн.

Автор роману про Голодомор 1932–1933 «Гіпсова лялька» (1989), романів про Другу світову війну «Чорний лабіринт, або Довгий шлях в Альпи» (1992) і «Про що не доповідали фюреру» (1996), фантастичних романів «Любов, Президент і парадигма космосу» (2002) і «Меч Торквемади» (2003), повісті «Штормове попередження» (2005), п'єс «Лицарів не судять» (1980), «Чотири жінки біля ставу» (1984) та інших творів.

Спогади дитинства поклав в основу роману «Дім сумних душ» (2005) про трагічні події 1930-х у будинку письменників «Слово» в м. Харкові, зокрема про самогубство М. Хвильового.

Переклав з німецької мови роман Б. Узе «Патріоти» (1958), дитячу пригодницьку книжку В. Мейнка «Незвичайні пригоди Марко Поло» (1959). Твори Бедзика перекладені англійською, іспанською, латиською, молдавською, польською, російською, словацькою, угорською та французькою мовами.

Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня (1985), Почесною відзнакою Президента України (1995).

Лауреат премії Міністерства оборони СРСР (1968) за роман «Честь мені дорожча», премії Національної спілки письменників України імені Андрія Головка (2000) за роман «Сім таємниць великої війни».

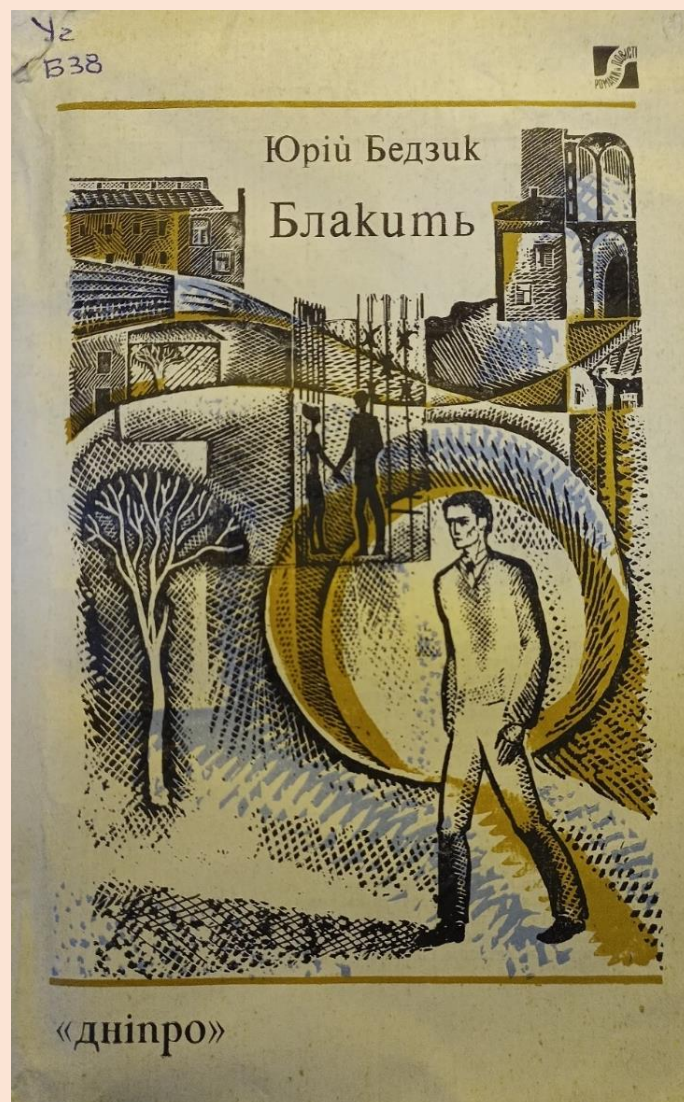
Посів друге місце на конкурсі «Книжковий дивосвіт України» в категорії «Найкраще літературно-художнє видання» (2002) за роман «Любов, президент і парадигма космосу».

Книги Юрія Бедзика, які зберігаються в бібліотеці інституту

Бедзик Ю. Сильний помсти не жадає: роман / Ю. Бедзик. – К.: Радянський письменник, 1969. –295 с.: іл.

Роман «Сильний помсти не жадає» -- історично конкретний. Це книга про Корсунь-Шевченківську битву, про нищівну поразку, якої завдали наї війська фашистським арміям в так званому Корсунському котлі. Але не банальні сцени і не стратегія полководця цікавлять у першу чергу автора. Головна його увага зосереджена на образах українських патріотів, які -- в шинелях чи в цивільному - - мужньо йшли в бій за свій отчий дім. Перед читачем постає також і ціла галерея гітлерівських вояків – від генерала Штемермана й до рядових есесівців, виконавців злочинної волі «фюрера». Книга гостросюжетна й багатопланова.

Бедзик Ю. Блакить: роман / Ю. Бедзик. – К.: Дніпро, 1973. –214 с.

Роман Ю. Бедзика «Блакить» (в першому варіанті друкований в журналі «Вітчизна») Оповідає про життя тодішнього сучасника робітництва, про нелегкі, часом драматичні проблеми становлення молодого людини, зокрема інженерно-технічного інтелігента, що ним виступає у творі Віктор Жадан, з його поривами до творчої праці, сумліннями, важким коханням. Герої книги, славні робітники, які вміють працювати, здатні на глибокі почуття, за будь-яких умов залишаються вірними високим моральним ідеалам.

Бедзик Ю. Прощаючись назавжди: повісті й оповідання / Ю. Бедзик. – К.: Молодь, 1963. –242 с.

Збірка повістей і оповідань «Прощаючись назавжди». – це книга про те, як часом буває важко і як радісно жити на нашій планеті, як добре бути людиною, бачити голубі зорі, цілувати кохану і нести в серці тривоги цілої доби.

Бедзик Ю. Честь мені дорожча. Сильний помсти не жадає: романи / Ю. Бедзик. — К.: Дніпро, 1971. —482 с.

Головні герої роману «Честь мені дорожча» -- солдати і офіцери , гідні спадкоємці слави своїх батьків, що захистили нашу землю від фашистської навали. Для них немає більшого щастя, як чесно служити своїй батьківщині, У цьому бачить мету свого життя молодий командир роти Олександр Дубовий, про це ж думають і його друзі.

Інші книги Юрія Бедзика, видані в різні роки

Бібліотека ОІППО

листопад 2025 р.